

Regeringens proposition

1982/83:116

om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763);

beslutad den 3 februari 1983.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

GERTRUD SIGURDSEN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ett tillägg till 14 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) för att möjliggöra för landstingskommunerna att låta verksamhet vid lokala sjukhem ingå i distriktsläkarnas åligganden.

Förslag till

Lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763)

Härigenom föreskrivs att 14 § hälso- och sjukvårdslagen skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

En särskild läkare skall finnas som ansvarar för ledningen av den medicinska verksamheten inom det verksamhetsområde som landstingskommunen bestämmer. En sådan läkare benämns överläkare i fråga om verksamhet på sjukhus och distriktsläkare i fråga om verksamhet utanför sjukhus. En överläkares *verksamhet* kan omfatta även verksamhet utanför sjukhuset. Vid utövandet av denna ledning skall läkaren i frågor som inte rör vården av enskilda patienter följa de föreskrifter som landstingskommunen kan meddela.

Föreslagen lydelse

14 §

En särskild läkare skall finnas som ansvarar för ledningen av den medicinska verksamheten inom det verksamhetsområde som landstingskommunen bestämmer. En sådan läkare benämns överläkare i fråga om verksamhet på sjukhus och distriktsläkare i fråga om verksamhet utanför sjukhus. En överläkares *åligganden* kan omfatta även verksamhet utanför sjukhuset *och en distriktsläkares åligganden även verksamhet på sjukhus*. Vid utövandet av denna ledning skall läkaren i frågor som inte rör vården av enskilda patienter följa de föreskrifter som landstingskommunen kan meddela.

Landstingskommunen kan förordna en annan läkare att fullgöra viss del av en överläkares eller distriktsläkares åligganden enligt första stycket.

Regeringen eller efter regeringens bemyndigande socialstyrelsen får för särskilt fall medge undantag från bestämmelsen i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1983.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1983-02-03

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, S. Andersson, Rainer, Boström, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Thunborg

Föredragande: statsrådet Sigurdson

Proposition om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763)

Föredragandens överväganden

I hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), som trädde i kraft den 1 januari 1983, finns i 14 § bestämmelser om medicinskt ledningsansvar för vissa läkare inom landstingskommunernas hälso- och sjukvård. Enligt bestämmelserna skall det finnas en särskild läkare som ansvarar för ledningen av den medicinska verksamheten inom det verksamhetsområde som landstingskommunen bestämmer. I fråga om verksamhet vid sjukhus benämns läkaren överläkare och i fråga om verksamhet utanför sjukhus distriktsläkare. En överläkares verksamhet kan även omfatta verksamhet utanför sjukhuset. Någon bestämmelse om att en distriktsläkares verksamhet kan omfatta verksamhet på sjukhus finns däremot inte. Med sjukhus avses en vårdinrättning där patienten kan tas in för vård. Ett sjukhem är således sjukhus i lagens mening. Enligt förordningen (1982:771) om behörighet till vissa tjänster inom den landstingskommunala hälso- och sjukvården och om tillsättning av sådana tjänster gäller sedan den 1 januari 1983 i princip krav på specialistkompetens även för att inneha tjänst med medicinskt ledningsansvar för ett lokalt sjukhem. Vissa tillsättningsbestämmelser gäller numera också för dessa tjänster. Enligt en övergångsbestämmelse till förordningen är den som innehade en tjänst för specialistutbildad läkare vid utgången av år 1982 behörig till annan motsvarande tjänst.

Socialstyrelsen har hemställt att distriktsläkarnas verksamhet skall kunna omfatta även verksamhet på ett sjukhus som landstingskommunen bestämmer. Bakgrunden till framställningen är den pågående utvecklingen mot att primärvården organisatoriskt och vårdmässigt omfattar bl. a. vården vid

lokala sjukhem. Distriktsläkarnas verksamhet kan då omfatta även lokala sjukhem. Långvårdsklinikerna inom länssjukvården bör svara framför allt för mer resurskrävande rehabilitering samt rådgivning och utbildning av personal inom primärvården som skall arbeta vid sjukhem och i övrig långtidsvård. Detta följer bl. a. av propositionen 1981/82:97 om hälso- och sjukvårdslag, m. m.

Jag instämmer i socialstyrelsens förslag att ett tillägg bör göras i hälso- och sjukvårdslagen i syfte att göra det möjligt för landstingskommunerna att även i fortsättningen låta distriktsläkare leda den medicinska verksamheten vid lokala sjukhem. Det är viktigt att lagstiftningen inte hindrar landstingskommunerna från att bygga upp sin primärvårdsorganisation enligt de nämnda principerna. Jag föreslår därför att det i 14 § anges att en distriktsläkares åligganden kan omfatta även verksamhet vid sjukhus.

Jag vill i detta sammanhang påpeka att såväl socialberedningen (S 1980:07) som smittskyddskommittén (S 1982:02) vid sina översyner av lagen (1966:293) om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall resp. smittskyddslagen (1968:231) skall överväga om inte bl. a. begrepp som överläkare och distriktsläkare kan utgå ur lagstiftningen.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att antaga det inom socialdepartementet upprättade förslaget till lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763).

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden lagt fram.